

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 143/2023-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], proti postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce v disciplinárnom konaní a jeho rozhodnutiam č. k. 2447540-1-DT zo 6. mája 2021, č. k. 2447540-2-DT z 9. júna 2021 a č. k. 2447540-3-DT zo 16. júna 2021, postupu Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 1/21/4400 a jej záznamu z tematickej previerky stavu zákonnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce zo 6. októbra 2021 a postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 85/21/1000 a jej prípisu z 18. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. januára 2023 doplnenou podaním z 30. januára 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 4 ústavy postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (ďalej len „ústav“) v disciplinárnom konaní a jeho rozhodnutiam č. k. 2447540-1-DT zo 6. mája 2021, č. k. 2447540-2-DT z 9. júna 2021 a č. k. 2447540-3-DT zo 16. júna 2021 vedenom pod sp. zn. 2447540-1-DT, postupom Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 1/21/4400 a jej záznamom z tematickej previerky stavu zákonnosti v ústave zo 6. októbra 2021 (tie isté konania ústavu a krajskej prokuratúry namietal aj v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 511/2022, ale túto ústavnú sťažnosť vzal späť a konanie bolo uznesením ústavného súdu z 11. októbra 2022 zastavené, pozn.). Sťažovateľ navyše v tejto ústavnej

sťažnosti namieta aj postup Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 85/21/1000 a jej prípis z 18. novembra 2022. Navrhuje vydať rozhodnutie, ktorým ústavný súd zruší prípis generálnej prokuratúry a vec jej vráti na ďalšie konanie. Súčasne žiada priznať finančné zadostučinenie od generálnej prokuratúry spolu 90 000 eur. Zároveň sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa od 15. októbra 2019 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Podaním z 30. júla 2021 adresovaným generálnej prokuratúre označeným ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody* ██████████“, namietal viacero porušení zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone trestu“).

3. Rozhodnutiami ústavu č. k. 2447540-1-DT zo 6. mája 2021, č. k. 2447540-2-DT z 9. júna 2021 a č. k. 2447540-3-DT zo 16. júna 2021 boli uložené sťažovateľovi postupne disciplinárne tresty za porušenie príslušných ustanovení zákona o výkone trestu za to, že 29. apríla 2021 a 8. júna 2021 zanedbal starostlivosť o svoj zovňajšok tým, že nebol oholený, a tiež 8. júna 2021 v kancelárii pedagóga nemal preukaz odsúdeného. Disciplinárne tresty spočívali jednak v uložení pokarhania, ale následne aj v tom, že ho umiestnili do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu troch, resp. piatich dní za jednotlivé skutky. Proti prvostupňovým rozhodnutiam ústavu podal sťažovateľ odvolania, ale tieto boli nadriadenými útvarmi zamietnuté.

4. Na základe podnetu sťažovateľa bola následne 21. septembra 2021 vykonaná tematická previerka stavu zákonnosti v ústave krajskou prokuratúrou (námestníkom krajského prokurátora), predmetom ktorej bolo dodržiavanie stavu zákonnosti výkonu trestu odňatia slobody u odsúdených a ich podmienok v ústave na úseku stavebných podmienok, zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, stravovania, zamestnávania, vybavovania sťažností, disciplinárnej praxe a využívania sociálnych práv u odsúdených. Zo záverov previerky, z ktorej bol 6. októbra 2021 vyhotovený záznam č. k. 3 Kn 1/21/4400-12, vyplynulo, že neboli zistené závažné nedostatky, a preto vo vzťahu k uvedenému ústavu nebolo potrebné zo strany povereného dozorového prokurátora prijať osobitné opatrenia.

5. Proti postupu a záverom krajskej prokuratúry podal sťažovateľ sťažnosť 24. septembra 2021, na ktorú generálna prokuratúra reagovala prípisom č. k. IV/2 Gn 85/21/1000-14 z 15. novembra 2021 doručeným sťažovateľovi 29. novembra 2021, v ktorom okrem iného uviedla, že „*všetky okolnosti namietané v podaní z 30. 7. 2021 boli zo strany dozorového prokurátora v priebehu konania tematickej previerky, rozšírenej o pracovnú skupinu, riadne, dostatočne a objektívne preverené*“. V závere označeného listu konštatovala, že v postupe dozorového prokurátora vybavujúceho podanie z 30. júla 2021 vo forme tematickej previerky v ústave nezistila žiadne porušenie zákona alebo iného právneho predpisu, na ktoré by bolo potrebné reagovať prijatím prokurátorského opatrenia, a preto podnet z 24. septembra 2021 odložila ako nedôvodný.

6. Opakovaným podnetom z 15. augusta 2022 požiadal sťažovateľ o preverenie zákonnosti postupu generálnej prokuratúry. Tá v prípise z 18. novembra 2022 informovala sťažovateľa, že v postupe prokuratúry nebolo zistené žiadne porušenie zákona. Podanie sťažovateľa podľa jeho obsahu § 62 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku, ako aj § 31 ods. 4 zákona č.153/2001 Z. z. o prokuratúre

v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) vyhodnotila ako opakovaný podnet, v ktorom sťažovateľ vyjadruje svoju nespokojnosť s postupom uvedeného prokurátora krajskej prokuratúry, ktorý ho listom zo 6. októbra 2021 pod hore uvedenou spisovou značkou oboznámil so svojím stanoviskom. V ňom konštatoval, že nezistil žiadne nedostatky, a preto nebolo potrebné prijať osobitné opatrenia. Generálna prokuratúra k námietkam sťažovateľa uviedla, že dôvody týkajúce sa stavebných podmienok vnútorných a vonkajších priestorov, zdravotnej starostlivosti, stravovania, zamestnávania, vybavovania sťažností, ale aj disciplinárnej praxe a využívania sociálnych práv odsúdených boli prokurátorom generálnej prokuratúry preskúmané už listom č. k. IV/2 Gn 85/21/1000-14 z 15. novembra 2021. Opätovne poukázala na závery tohto spôsobu vybavenia sťažností sťažovateľa, ktoré považuje za zákonné, dostatočné a s jeho závermi sa stotožnila.

7. Napriek tomu, že generálna prokuratúra terajšiu sťažnosť sťažovateľa považovala za opakovanú, a teda už raz preskúmanú, nad rámec dala do jeho pozornosti tieto skutočnosti: *«Vašimi námietkami vo vzťahu k žiadosti o preskúmanie postupu ústavu ..., ohľadne zákonnosti a dôvodnosti disciplinárneho potrestania č. 2447540- 4-DT zo dňa 26.05.2022 (holenie a zastrihávanie fúzov a brady) a následného prejednaní dozorovým prokurátorom KP Nitra som sa zaoberal a vyjadril samostatným listom sp. zn. IV/2Gn 73/22/1000 zo dňa 15.11.2022 (a preto nepovažujem za potrebné sa k tomu ešte raz vyjadrovať (toto konanie bolo predmetom odmietnutej ústavnej sťažnosti sťažovateľa v konaní pod sp. zn. II. ÚS 13/2023, pozn.). K ďalšej námietke ohľadne Vášho disciplinárneho potrestania pod č. 2447540- 3-DT ešte zo dňa 16.06.2021 v spojení s rozhodnutím o odvolaní zo dňa 24.04.2021 (správne má byť 24. 6. 2021, pozn.) za porušenie povinnosti nosiť preukaz odsúdeného podľa § 39 Poriadku výkonu trestu odňatia slobody, podľa ktorého preukaz odsúdeného sa má nosiť vždy keď sa nachádza mimo izby alebo cely, jeho stratu ihneď nahlásiť príslušníkovi zboru, som nenašiel pochybenia. Vy ste si to však, ako aj v iných prípadoch vysvetlili po svojom, s čím sa nestotožňujem... Podľa § 39 ods. 1 písm. a) zákona č.475/2005 Z. z. je odsúdený povinný plniť povinnosti uložené mu týmto zákonom a ústavným poriadkom. Podľa § 39 ods. 1 písm. b) zákona č. 475/2005 Z. z. je odsúdený povinný plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru a zamestnanca zboru, zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Podľa § 96 zákona č 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody... dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre..., pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori dozorom nad zachovávaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu. Podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre prokurátor dozerá okrem iného na to, aby v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva trest odňatia slobody boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností som Vami uvádzané dôvody vyhodnotil ako nedôvodné.*

Vo vzťahu ku všetkým spisovým materiálom, disciplinárnym konaniam aj nad rámec tejto veci a Vaším sťažnostiam je preukázané, že v ostatnom období viac ako jedného roka sa usilujete za každú cenu polemizovať s orgánmi ZVJS ale aj prokuratúry ohľadne výkladu platných právnych noriem, avšak musím Vám dať do pozornosti, že sa jedná o Váš subjektívny pohľad a názor. Bohužiaľ vo Vašom postavení odsúdeného Vám takéto postavenie neprináleží a nie ste na to oprávnený, a to aj pri úplnom zohľadnení Vašich práv v zmysle Ústavy Slovenskej republiky. Je potrebné uviesť, že Vaším postojom, správaním a odmietaním plniť príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS vôbec nezlepšujete Váš kredit v procese resocializácie Vašej osoby vo výkone trestu. Potvrdením toho je skutočnosť, že ste bol aj opakovane riešený a potrestaný. Odhliadnuc od toho, s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Vás upovedomujem, že Váš podnet zo dňa 15.08.2022 ako nedôvodný odkladám, pričom ani v postupe prokurátora KP Nitra som nezistil žiadne porušenia, na ktoré by bolo potrebné reagovať prijatím prokurátorského opatrenia. Súčasne Vás podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre upozorňujem, že ďalší opakovaný podnet v tej istej veci sa vybavuje iba vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti alebo ak tak rozhodne nadriadený prokurátor. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a každý ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.»

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ brojí proti tomu, že pokarhanie ako disciplinárny trest mu bol síce uložený v rámci zákonného ustanovenia zákona o výkone trestu, ale už ďalšie disciplinárne tresty, umiestnenie jeho osoby do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu troch, resp. piatich dní za jednotlivé skutky, nemajú svoju oporu v zákone. Sťažovateľ cituje z niektorých ustanovení zákona o výkone trestu a poukazuje na to, že zákon nedefinuje a neurčuje žiadnu konkrétnu povinnosť holenia sa a tiež úpravu brady, ako aj nešpecifikuje povolené rozpätie dĺžky ochlpenia, ktoré odsúdený môže ešte užívať. Vzor úpravy brady a ochlpenia v prílohách k zákonu bližšie neobsahuje úpravu týchto otázok. Jediný vzor na úpravu ochlpenia tváre je uvedený v prílohe „č. 6 Ústavného poriadku“, a to vzor úpravy vlasov a fúzov odsúdených. Príloha však nehovorí nič o tom, že sa vzťahuje na holenie líc a krku, a ani neurčuje maximálnu povolenú dĺžku ochlpenia tváre odsúdených. Sťažovateľ poukazuje v doplnení aj na uznesenie ústavného súdu č. k. II. ÚS 13/2013 z 11. januára 2023, ktorým bola jeho ústavná sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená, a keďže aj táto ústavná sťažnosť sa týka sčasti spáchania disciplinárneho previnenia za porušenie povinnosti byť ustrojený a dbať o svoj zovňajšok, sťažovateľ očakáva obdobné rozhodnutie aj o tejto sťažnosti. Preto predkladá ďalšie už uvedené argumenty na podporu svojej sťažnostnej argumentácie. Konkrétne argumenty k odôvodneniu samotného prípisu generálnej prokuratúry v súvislosti s namietaným porušením práv však bližšie už nerozpisuje.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 ústavy v spojení s porušením čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 4 ústavy postupom ústavu pri rozhodovaní o disciplinárnych previneniach sťažovateľa, postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 1/21/4400 a jej záznamom z tematickej previerky stavu

zákonnosti v ústave zo 6. októbra 2021 a postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 85/21/1000 a jej prípisom z 18. novembra 2022.

10. Ústavný súd sa pri posúdení ústavnej sťažnosti sťažovateľa oboznámil jednak s relevantnou právnou úpravou, ako aj s dôvodmi, o ktoré prokurátor generálnej prokuratúry oprel svoj záver o správnosti a zákonnosti rozhodnutia ústavu o uložení disciplinárneho trestu.

11. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ku ktorého uplatneniu dôjde až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popretie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu, ktorého právne dôsledky sú premietnuté do § 56 ods. 2 a do § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (m. m. III. ÚS 149/04).

12. Zo subsidiarity právomoci ústavného súdu teda vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne takúto ústavnú sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu. Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľov je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý majú ako fyzické osoby alebo právnické osoby k dispozícii vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý im umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidia porušenie ich základného práva alebo slobody.

13. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľom namietaný postup ústavu v súvislosti s ne/dodržiavaním podmienok výkonu trestu odňatia slobody bol preskúmaný najprv nadriadenými útvarmi, resp. oprávnenými osobami ústavu a neskôr krajskou prokuratúrou v rámci vykonanej tematickej previerky (podľa § 18 zákona o prokuratúre a čl. 9 príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 6/2010 z 12. mája 2010 o postupe prokurátora pri výkone dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonosti v miestach výkonu trestu odňatia slobody).

14. Je teda evidentné, že v aktuálnej veci sťažovateľa vo vzťahu k namietanému postupu ústavu existovali konkrétne orgány verejnej moci – jednotlivé útvary ústavu (prvostupňové alebo odvolacie), ktorých právomoc predchádza oprávneniu ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam sťažovateľa.

15. Vychádzajúc z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach

patriacich do právomoci iných orgánov verejnej moci (obdobne II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti (proti postupu ústavu) už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

16. Rovnaký záver platí aj vo vzťahu k sťažovateľom namietanému porušeniu základných práv krajskou prokuratúrou pri výkone tematickej previerky.

17. Ústavný súd uvádza, že podnet podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre je potrebné v zmysle stabilizovanej judikatúry ústavného súdu považovať za účinný prostriedok na poskytnutie ochrany práv a právom chránených záujmov sťažovateľa v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody (pozri napr. IV. ÚS 79/2021). Podnet zakladá povinnosť prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť podnecovateľovi, čo sa v danej veci naplnilo.

18. Sťažovateľ vo vzťahu k postupu krajskej prokuratúry a jej záznamu zo 6. októbra 2021 teda využil inštitút podnetu (zaoberala sa ním najprv generálna prokuratúra 15. novembra 2021, pozn.) a aj inštitút opakovaného podnetu, o ktorom bolo rozhodnuté prípisom prokurátora generálnej prokuratúry č. k. IV/2 Gn 85/21/1000-14 z 18. novembra 2022. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ mal v tomto smere k dispozícii zákonom priznaný účinný právny prostriedok na ochranu svojich základných práv (ktorý aj využil), o ktorom bol oprávnený rozhodnúť prokurátor generálnej prokuratúry.

19. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti smerujúcej proti postupu krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 1/21/4400 a jej záznamu z tematickej previerky stavu zákonnosti v ústave zo 6. októbra 2021 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

20. V súvislosti s namietaným porušením sťažovateľom označených základných práv postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 85/21/1000 a jej prípisom z 18. novembra 2022 ústavný súd uvádza, že sťažovateľ posúdenie svojho podania ako opakovaného podnetu v ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom bližšie neatakuje a rozšírenými dôvodmi sa iba snaží urobiť svoj výklad zákona o výkone trestu vo vzťahu k uloženým disciplinárnym trestom v ústave, hoci práve v uznesení č. k. II. ÚS 13/2023 z 11. januára 2023 ústavný súd v bodoch 7 až 9 už jasne uviedol, že uloženie disciplinárneho trestu bolo v súlade s právnou úpravou, a to zákonom o výkone trestu a vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov. V tejto časti jeho ústavná sťažnosť teda zjavne nespĺňa náležitosti ustanovené zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, ako aj v tejto časti je čiastočne aj neprípustná podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde, pokiaľ ide o jeho opakujúce sa námietky v bode 8.

21. Ústavný súd v závere k tomu konštatuje, že dôvody, na základe ktorých generálna prokuratúra konštatovala správnosť a zákonnosť uloženého disciplinárneho trestu, sú v uvedenom prípise generálnej prokuratúry prezentované veľmi jasne a dostatočne a dôvody citované v bode 7 odôvodnenia tohto rozhodnutia sú zrozumiteľné. Generálna prokuratúra v rámci svojej prieskumnej právomoci aprobovala postup ústavu, ktorý podľa nej aplikoval právnú úpravu a uložil

sťažovateľovi trest za nesplnenie povinností správne a zákonne. Za takýchto okolností nemohla generálna prokuratúra porušiť žiadne zo sťažovateľom uvedených práv v bode 1. Okrem toho v ustanovení § 62 zákona o výkone trestu s označením „*Disciplinárne tresty, rozsah disciplinárnej právomoci*“ sú jasne vymedzené jednotlivé druhy trestov, ktoré môže ústav a jeho útvary uložiť proti odsúdeným. Pod písm. a) je uvedené pokarhanie a pod písm. e) umiestnenie do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase až na dobu desiatich dní, teda ústav postupoval správne a v rámci platnej zákonnej úpravy za opakované previnenia sťažovateľa.

22. Sumarizujúc uvedené skutočnosti, ústavný súd uzatvára, že okrem už uvedených dôvodov v bode 20 ústavnú sťažnosť sťažovateľa bolo tiež nutné považovať aj ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde]. Obdobne ústavný súd pri rozhodovaní bral do úvahy aj predchádzajúce ústavné sťažnosti sťažovateľa, ktoré boli odmietnuté, napr. I. ÚS 612/2022, II. ÚS 13/2023 a zastavenie konania o jeho ústavnej sťažnosti pod sp. zn. IV. ÚS 511/2022.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

23. V závere sa ústavný súd napokon vysporiadal aj so žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. V tomto smere poukazuje na § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Zákon o ústavnom súde vyžaduje, aby boli všetky tri podmienky splnené kumulatívne. Keďže ústavný súd, tak ako to je uvedené v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, skonštatoval dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa, teda zjavnú bezúspešnosť ústavnej sťažnosti, bolo bez právneho významu riešiť otázku právneho zastúpenia sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu